

Número 118

ORIFLAMA

AMB L'ACTIVITAT AL
CENT PER CENT

Revista d'El Centre Moral
i Instructiu de Gràcia

Juny 2022

**Sense mascaretes: ens
veiem les cares**

Índex

El Centre Moral i Instructiu de Gràcia i la direcció de l'Or i Flama no es fa responsable dels continguts i les opinions manifestades pels redactors i col·laboradors de la publicació.

Núm. de dipòsit legal B-31748-2011

Direcció: Oscar Mejias
Correcció Ortogràfica: Marta Bayo
Maquetació: Oscar Mejias i Maria Mejias
Fotografia portada: Oscar Mejias

Col·laboradors: Sergi Saboya
Núria Cabestany
Neus Castillo
Antoni Matabosch

Francesc Cid
Josefina Altés
Joan Galceran
Daniel Mejias
Josep Mª Contel
Josep Aquilina
Marta Bayo
Gloria Soto
Fabià Serrano
Adriana Vidal

LA JUNTA INFORMA <i>Editorial de Carlos Pablos</i>	4
TEATRE <i>Sergi Saboya</i>	10
SANT MEDIR <i>Núria Cabestany</i>	12
CORAL BALUERN <i>Neus Castillo</i>	13
ARXIU HISTÒRIC <i>Mercè Tost</i>	14
IGUALTAT DE GÈNERE <i>Josefina Altés</i>	15
ECUMENISME I RELACIONS INTERRELIGIOSES <i>Dr. Antoni Matabosch</i>	16
TRES PEONS <i>Joan Galceran</i>	18
JAZZ A "EL CENTRE" <i>Joan Galceran</i>	20
VIVÈNCIES MEVES <i>Marta Bayo</i>	22
TALLER D'HISTÒRIA <i>Josep Maria Contel</i>	24
RACÓ POÈTIC <i>Marta Bayo i Adriana Vidal</i>	25
SOCIETAT	27

EDITORIAL DEL PRESIDENT

Benvolgudes sòcies, benvolguts socis,

Quan llegiu aquesta revista la temporada 2021/2022 haurà acabat, una temporada marcada per la pandèmia, i també marcada per l'inici de la guerra a Europa.

La nostre solidaritat amb el poble d'Ucraïna.

Son moments complicats a la nostra societat, moments dels quals segur que ens sortirem, però que costarà una mica. El nostre Centre tira endavant, gràcies al soci i gràcies a les subvencions. Segurament m'heu sentit dir això moltes vegades, però és així, gràcies a les nostres administracions hem pogut tirar endavant, i gràcies a les nostres sòcies i socis que no ens han abandonat durant la pandèmia; encara que hi va haver un número important de baixes que poc a poc hem anat recuperant.

Al mes de setembre començarem una campanya amb el lema EL CENTRE ÉS CASA TEVA, Vine al Centre. Esperem poder captar nous socis, amb les activitats que ja tenim i amb d'altres de noves.

Les seccions i entitats adherides han de fer que el Centre creixi, hem de fer entre tots que el número de socis augmenti. És feina de tots. Sinó remem tots a una no farem res de bo, crec que la nostra Entitat té futur, molt futur, i entre tots l'hem de construir.

A l'assemblea informarem d'un projecte d'obres que prepararà el Centre pel futur, un projecte que no endeutarà a l'Entitat però que farà que el centre del futur sigui viable.

Segurament hi hauran coses on ens equivocarem, som humans, però sempre tot el que fem ho fem amb l'afany de que el Centre perduri per molts anys.

Gràcies a tots els que ens heu recolzat amb les vostres paraules i amb els vostres fets, i els que no ho heu fet també gràcies, perquè no heu dit res que contradigui la nostra feina, el nostre fer de cada dia. Segurament això vol dir que tot marxa bé.

Des d'aquí vull donar les gràcies a totes les seccions i entitats adherides per tirar endavant, amb les vostres juntes, també al consell directiu del Centre. I en general gràcies a tothom.

Un bon estiu i al setembre començarem amb ganes reforçades, continuarem endavant amb el nostre projecte de Centre, amb el nostre projecte de futur.

Carlos Pablos - President

LA JUNTA INFORMA

Com a cada publicació, volem mantenir informats els socis de les novetats i actuacions que ha realitzat la Junta durant els darrers mesos:

- S'ha fet una inversió per canviar els ordinadors del Centre: secretaria, arxiu històric i sala d'actes, per tal d'adaptar-nos a les noves necessitats. A tal efecte hem comptat amb una subvenció de la Generalitat de Catalunya de l'any 2021.
- S'ha fet una actualització de línies informàtiques i xarxa wifi per poder tenir accés des de qualsevol sala o espai del Centre per utilització dels socis i també per tenir cura de les activitats actuals i les noves activitats. Pendent subvenció de la Generalitat 2022.
- Hem creat una nova sala de reunions a la sala Revolució, per poder fer activitats i reunions.
- Hem reformat la sala de la Vila (antiga sala de juntes) per fer un espai polivalent en el que sigui possible fer reunions, classes (tallers de matins) i altres activitats. També una sala en la que es puguin portar a terme activitats noves, assajos i altres, guanyant d'aquesta manera un nou espai al Centre.
- Durant el mes de juliol 2022 s'ha d'insonoritzar una part de la sala d'actes (banda es-

querra del públic) de la platea i l'escenari, donat que hi ha hagut queixes i denúncies fetes pels veïns. La insonorització es durà a terme d'acord amb empresa que ha fet les mesures de so per veure quines actuacions s'havien de portar a terme.

- Tenim previst posar dues pantalles digitals al Centre, una a l'entrada i un altre a la planta baixa, des d'on es podrà veure les activitats programades i també temes d'arxiu històric.
- Des del mes de maig, ha tornat l'activitat de sortides culturals, de moment a la ciutat de Barcelona.
- Els tallers dels matins han assolit una mitjana de 105 participants per trimestre.
- Promourem la formació d'equips federats a la Secció de Dominó, intentant la captació de nous socis i sòcies.
- Adquisició taula de so que millorarà els recursos tècnics de so de la sala d'actes.
- A patir del mes de setembre començarem amb la campanya per captar nous socis i sòcies: EL CENTRE ES CASA TEVA, VINE AL CENTRE. En principi tindrà una durada d'una temporada.

ACTES DEL 153È ANIVERSARI

La celebració del 153è aniversari va arrencar amb un deute pendent que arrossegàvem des de fa anys: la presentació del llibre del 150è aniversari d'El Centre. L'acte, que va tenir lloc al teatre de l'entitat el dia 2 de febrer, va anar conduït a càrrec del periodista i soci de l'entitat, David Gallach, i va comptar amb la participació de Vicenç Sanclemente, periodista, historiador i activista gracienc, i el periodista Carles Salat, com també hi van intervenir altres autoritats de la casa i del Districte.

INSÍGINIES D'OR:

Antoni Andreu Pallàs
Jordi Cabestany Mercader (2021)
M. Mercè Llansa Herrera (2022)
Julián Martín Serna (2021)
Eduard Saboya Domènech (2021)
Josefina Vilaseca Garcés (2022)

INSÍGINIES DE PLATA:

Anna Cabestany Panadès (2022)
Jordi Costa Astort (2022)
Meritxell de la Higuera Gardeñes (2021)
Elisabet López Peralta (2021)
Blanca Marsellés Roca (2021)
Oscar Morell Espiniella (2022)
Carmen Ortiz de Miguel (2022)
Jose Antonio Torralba Amarilla (2022)

INSÍGINIES DE SOCIS:

Adrià Bagué Toledo (2021)
Clara Barriuso Gasulla (2021)
Marc Font Ruiz (2021)
Lucca Fernando Goicochea Unzueta (2022)
Gabriel Gómez Ordóñez (2021)
Aina Lucas Varela (2022)
Arnau Oliva Fontanillas (2022)
Carlota Oliva Fontanillas (2022)
Natalia Puga Vidal (2022)
Helena Vallès Casadevall (2022)
Laia Vázquez Méndez (2021)

XXXIV CONCURS DE TEATRE CATALÀ A GRÀCIA

El passat 15 de maig es va celebrar a El Centre la Cerimònia de cloenda i entrega de premis del XXXIV Concurs de Teatre Català a Gràcia. Va ser un acte social on, a banda de conèixer els resultats del concurs, el públic assistent va poder gaudir amb l'actuació de la Companyia Il·luminati i el seu espectacle "Quasi Òpera", una producció de la Federació d'Ateneus de Catalunya.

PRIMER PREMI AL MILLOR GRUP
Grup de Teatre d'Amics de les Arts per l'obra "Les Arrels"

PREMI A LA MILLOR ACTRIU PRINCIPAL, JURAT JUVENIL
Gemma Lorenzo per la interpretació de Sophie en l'obra "Super trouper"

SEGON PREMI AL MILLOR GRUP
Inestable Ceretana de Teatre per l'obra "Bojos per la pasta"

TERCER PREMI AL MILLOR GRUP
Grup de Teatre Deixalles 81 per l'obra "El diari d'Anna Frank"

BENVINGUTS, ES VA AIXECANT EL TELÓ!

ARRIBA L'ESTIU I SOM A PUNT DE FINALITZAR UNA NOVA TEMPORADA, TANT AL GRUP DE TEATRE COM AL CENTRE.

Sembla ahir mateix que era escollit President del Grup de Teatre i sense adonar-nos-en, som a punt d'acabar-la.

El primer que vull és donar les gràcies a les companyes i als companys de la Junta del Grup de Teatre pel seu compromís, per la seva feina i per haver dedicat moltes hores al nou projecte que junts hem intentat que esdevingués el millor per al Grup de Teatre i per al Centre i voldria agrair també el suport i el recolzament rebut des del Consell Directiu de l'entitat. Els que

ens estimem el Centre, li volem el millor, i des del Grup de Teatre treballem per fer un teatre excel·lent, per mantenir el bon nom del Grup i de l'Entitat.

(...)

També s'ha portat a terme una nit de monòlegs, on es van exhaurir les entrades i on vam convertir el nostre estimat teatre en un saló-bar molt acollidor i bonic.

També hem tornat a portar a escena una espectacle del projecte "Petit Centre" un diumenge al matí on vam fer

ballar a pares i mares amb els seus fills i filles.

Igualment hem fet un gran esforç la nova Junta juntament amb un conjunt de persones del Grup De Teatre en adequar la sala del nostre vestuari, on disposem actualment de més de 1500 peces, que durant l'estiu passat vam baixar a la Sala del Teatre, revisant-les una a una i ens vam quedar amb el vestuari més interessant pel nostre Grup, ara ben col·locat i senyalitzat per facilitar la seva recerca.

Ha estat una temporada de

Aquesta temporada hem posat en marxa nous projectes, com el Microteatre, una tarda-nit en que el Centre era ple de gom a gom i on en diferents espais de l'Entitat (sala de Junes, camerinos, escenari i la sala Revolució) es van fer diverses representacions de microteatre que van poder gaudir-les més de 200 persones. Una molt feliç nit de teatre i de Centre.

També s'ha portat a terme una nit de monòlegs, on es van exhaurir les entrades i on vam convertir el nostre estimat teatre en un saló-bar molt acollidor i bonic.

Estem preparant i treballant de ferm de cara a la propera temporada, on anunciem que es podrà veure en el nostre escenari un nou musical el mes de setembre i una nova revista musical al proper mes de juny.

teatre, ara a punt de finalitzar, d'alt nivell artístic, amb molt bona assistència de públic. Cal destacar les representacions del Grup Jove i del nostre Taller de Teatre, el nostre futur, el del teatre i el del Centre també.

Hem participat a dos concursos de Teatre a Catalunya amb l'obra "Testimoni de

càrrec" obtenint el premi al segon millor grup al concurs de Sarrià i on la Pilar Ruiz va obtenir el premi a la millor actriu de repartiment i l'Eduard Saboya, el premi millor actor de repartiment. La Pilar Ruiz va repetir primer premi al concurs de Calella.

A part d'aquests dos espectacles, que es representaran 12 vegades cada un d'ells, es posaran en escena 6 obres de teatre, així com les representacions del nostre Grup Jove i del nostre Taller de Teatre i farem una segona temporada de Microteatre i Nit de monòlegs.

Amb molta il·lusió estem treballant per la propera nova temporada i voldríem demanar-vos sòcies i socis del Centre, que ens acompanyeu i vingueu a veure les representacions del nostre Grup de Teatre.

No voldria acabar aquest escrit sense agrair a totes i tots els components del Grup la seva feina i totes les hores dedicades. Des dels actors i actrius que el públic veu damunt de l'escenari, fins als directors i directores, regidors i regidores, tècnics de so i llum, els que treballen en el muntatge dels decorats, absolutament a totes i tots els que fan possible que el nostre Grup de Teatre pugui aixecar el teló.

Molt bon estiu i el desig de poder compartir amb la vostra presència i el vostre escalf, el decurs de la propera temporada.

Sergi Saboya Cabestany

OBJECTIU: 2022

Hola a tots. En el darrer escrit de Sant Medir no teníem gaire clar com seria la festa de l'any 2022. Era ben patent que hauríem de seguir encara algunes normes i protocols, però, així i tot, teníem moltes ganes de tornar a llançar caramels.

Vam representar a la colla en tots els actes de la federació: el sopar que s'organitza, el pregó, la benedicció de caramels i Sant Medir a la bordeta. Pel que fa als actes propis de la colla, una setmana abans del dia 3 vam guarnir el balcó del centre. El dia 2 es va fer l'habitual aperitiu de germanor que aquest any va ser diferent perquè es van repartir tortells per a tothom seguint la normativa que no ens deixava fer pica-pica.

El dia 3 va començar amb el tradicional esmorzar de forquilla, guarniment dels camions i recorregut del matí pels carrers de Gràcia, paral·lelament els representants de la colla van anar a l'ermita a fer l'imposició de la llaçada. Al migdia vam dinar al centre i, recuperades les forces, ens vam dirigir al carrer Sant Salvador per iniciar la baixada pel carrer Gran, i finalment a l'arribar al centre, la tradicional ballada de bandera.

I arribats aquí, podem dir que va ser un Sant Medir com els de sempre, on tant els que llençàvem els caramels com els que els recollien vam disfrutar del dia.

Recuperats ja de tota la festa del dia 3, el dissabte 19 vam celebrar el sopar de socis i simpatitzants al teatre del centre, amb sorpreses, sorteig i ball. I com que teníem moltes ganes de festa ens ho vam passar molt bé.

Ara ja només ens queda començar a pensar en l'any vinent, i ja des d'ara us diem que us hi esperem a tots.

Núria Cabestany

LA CORAL BALUERN

Amics, amigues:

Per fi la normalitat!! I així ha estat, que la Coral Baluern s'ha posat les piles i ha començat a treballar de valent.

Els assajos són intensos, doncs hem fet en tres mesos uns quants concerts que ens han omplert de joia. Era com una necessitat tornar a un escenari i gaudir de la música.

El dia 30 de gener vam cantar a Sant Josep de la Muntanya, on vam fer un concert molt reeixit. El públic va estar a gust amb les nostres cançons i el 6 de febrer, amb motiu de La Candelera, vam fer un petit concert a l'Oratori de San Felip Neri.

El darrer va ser "LA TROBADA DE CORALS" el dia 12 de març a "El Centre" "PER LA PAU AL MON" i a favor dels refugiats ucraïnesos. Molt emotiu per tots. Ens van acompanyar quatre corals: COR NOU (infantil), COR ENCAIX (juvenil), COR TROBADA, COR VEU DE TARDOR i CORAL BALUERN.

Ara el nou repte, pel que estem assajant intensament i amb molta il·lusió, és el concert que tindrà lloc a "El Centre" el dia 12 de juny amb motiu del 40è Aniversari de la Coral Baluern i en el que esteu tots convidats.

US ESPEREM!!!

"BON ESTIU A TOTHOM"

Neus Castillo

Presidenta de la Coral Baluern

L'ARXIU HISTÒRIC INFORMA

El 14 de març vam rebre a les nostres instal·lacions Montserrat Garrich, responsable de l'Arxiu i Biblioteca de l'Esbart Català de Dansaires, una entitat fundada l'any 1908 que es defineix com:

Una entitat dedicada a la investigació, compilació, conservació i divulgació de la dansa i els costums tradicionals catalans en totes les seves vessants amb el màxim rigor històric i etnocièntific i en totes les activitats annexes, com són publicacions, cursets, conferències, mostres de dansa, festivals, organització o coordinació d'actes públics, etc. i, en general, tot allò que estigui relacionat amb la cultura catalana i que la seva actuació no tingui caràcter competitiu.

Durant la seva visita, es va interessar pel nostre projecte (organització, espai, mètodes, conservació, preservació i divulgació i, en aquest punt especialment, per la nostra important presència als repositoris ARCA (Arxiu de Revistes Catalanes Antiques) i Memòria Digital de Catalunya (MDC), així com els accessos als nostres fons documental, fotogràfic i audiovisual des de la pàgina web del Centre.

Aprofitant l'avinentsa, li vam poder fer entrega d'un exemplar del llibre dels 150 anys d'his-

tòria del Centre.

I, el 30 de març, dos representants de l'equip de l'Arxiu, van correspondre la visita desplaçant-se a la seva actual seu ubicada, des de l'any 2009 a La Casa dels Entremesos un equipament de l'Ajuntament de Barcelona.

Les profuses explicacions de Montserrat Garrich, ens van permetre conèixer l'organització que regeix aquest equipament multientitat i, amb ella, vam realitzar una visita a totes les instal·lacions: les sales d'exposició (permanents i temporals), l'Arxiu i Biblioteca, l'espai de l'Esbart Català de Dansaires i els espais comuns, compartits per la Federació d'Entitats de Cultura Popular i Tradicional de Barcelona Vella i La Casa dels Entremesos (amb entitats com l'Associació de Festes de la Plaça Nova, Associació de Geganters, Grallers i Bestiari de la Barceloneta, Associació de Pessebristes de Ciutat Vella, Associació d'Amics dels Gegants del Pi, Associació d'Amics dels Gegants Ramon i Lola del Raval, Associació Trabucaires d'en Perot Rocaguinarda, Colla de geganters de Sant Jaume, Colla de gegants de Sant Pere de les Puel·les, Colla gegantera del Casc Antic, Colla sardanista Iris, Colla sardanista Mare Nostrum, Coral Sant Jordi, Esbart Català de Dansaires, Falcons de Barcelona, Moixiganga de Barcelona).

A l'espai assignat a l'Esbart Català de Dansaires i a la Biblioteca, vam poder veure les importants col·leccions del seu Centre de documentació, que inclouen, a banda del fons documental, fotogràfic i audiovisual, l'Arxiu Aureli Capmany que conté informació de dansa des del segle XIV o l'Arxiu de Dansa Tradicional Catalana, amb la documentació aplegada per l'entitat a partir dels anys cinquanta.

Un arxiu i biblioteca magnífics, amb uns fons excepcionals i, fins i tot, únics.

Fou una visita plena d'intercanvi d'experiències i on la passió per preservar i divulgar el llegat que ens ha portat fins al present de les nostres entitats era ben palpable.

A la imatge, Mercè Tost rebent de Montserrat Garrich un exemplar del llibre editat per commemorar el centenari de l'Esbart Català de Dansaires.

Mercè Tost

BARCELONA HA ESDEVINGUT LA PRIMERA CAPITAL MUNDIAL DE LES POLÍTIQUES DEL TEMPS

El passat mes d'abril en el Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona va tenir-hi lloc la presentació dels diferents actes que configuren la Capitalitat de Barcelona.

La ciutat ofereix un programa d'activitats durant els anys 2022-2023 amb l'objectiu de generar més consciència i donar més visibilitat a les polítiques del temps com un dret de tota la ciutadania i estendre els seus impactes positius en la societat, el món associatiu, les empreses i el planeta.

En aquest acte, al qual vaig assistir per formar part del grup d'experts de "Barcelona Time Use Initiative", hi va participar la regidora de Comerç, Mercats, Règim Interior i Hisenda, Montserrat Ballarín, la gerent municipal, Sara Berbel, i la secretària de la Xarxa de Govern Locals i Regionals de Polítiques del Temps, Marta Junqué. També hi van assistir: la directora general de Cures, Organització del Temps i Equitat en els Treballs de la Generalitat de Catalunya, Núria Vergés; el secretari d'Infància, Adolescència i Joventut, Alexis Serra; la regidora d'Igualtat de Gènere i Feminisme i reforma horària de l'Ajuntament de Sant Boi de

Llobregat, Ascensión Domínguez, i el president de Barcelona Time Use Initiative for Healthy Society, Joan Francesc Pont, entre d'altres.

La nostra entitat s'afegirà als actes que es desenvoluparan el mes d'octubre a la nostra ciutat, amb una conferència-debat sobre "el bon i el mal ús del temps", de la qual us informarem oportunament, amb una taula de conferenciants/es de diferents àmbits: laboral, sanitari, educatiu, etc.

Aneu pensant si feu un bon ús del temps.

Josefina Altés Campà

DIÀLEG DES DE LA IDENTITAT I L'OBERTURA I TAMBÉ LA VERITAT

LA NOSTRA RELACIÓ A ALLÒ QUE ÉS VERITABLE PASSA PELS ALTRES. O BÉ ANEM CAP A ALLÒ VERITABLE AMB ELLS, O BÉ NO ANEM PAS CAP A ALLÒ QUE ÉS VERITABLE
MAURICE MERLEAU-PONTY

En els dos articles anteriors dèiem que el diàleg només es pot fer quan ambdues parts saben qui són i què pensen; però que aquesta identitat sempre es pot millorar en el diàleg. Ara fem un pas més per dir que no hi ha un bon diàleg sense que els participants facin una aposta per la recerca de la veritat. Un dels perills del diàleg interreligiós és el relativisme, que pot agafar diverses formes. Per exemple, traient l'àmbit religiós dels criteris de veritat-error i situant-lo només en l'àmbit de l'estètica (com succeeix a la música o en les metàfores poètiques, que no són ni vertaderes ni falses; només són boniques o

lletges). També hi pot haver relativisme reduint les veritats religioses a meres hipòtesis no confirmables (Qui sap si...). O bé identificant religió amb una simple expressió de cultura i caient en un relativisme cultural. És perillós caure en un relativisme existencial, com si no hi hagués veritat en sí mateixa (objectiva), sinó només la veritat de qui se la creu (subjectiva); cal unir els continguts i l'adhesió personal. Es cau també en el relativisme separant completament la realitat religiosa de l'expressió humana i parcial, com si hi hagués una doble veritat. Afirmar que tot és veritat, és sinònim a dir que res és veritat.

Hi haurà sempre una tensió contínua entre dos extrems, que cal evitar. D'una banda, cal evitar l'absolutisme o el fonamentalisme que creu en una veritat tancada i completa (Dels qui creuen que ja ho saben tot). De l'altra, no s'ha de caure tampoc en el pur relativisme, que afirma que res és veritat. Existeix la veritat objectiva, però sempre la podem conèixer millor.

El diàleg requereix de per si una espècie de conversió interior i no pot ésser un mitjà per atraure l'altre al meu punt de vista -Cerco la veritat i puc, fins i tot, creure haver trobat la veritat en la meva religió-. Però no sóc l'únic que busca la veritat. Si sóc humil en la meva recerca -això és, honest-, no només sentiré respecte per la recerca dels altres, sinó que fins i tot m'uniré a ells -no tan sols perquè quatre ulls hi veuen millor que dos-, sinó per un motiu més profund: els altres no són només simples cercadors de la veritat, també són la meva font de coneixement (...) Aleshores, no és que estigui interessat en els altres per una frívola curiositat, més aviat el seu pelegrinatge es creua amb el meu propi camí i,

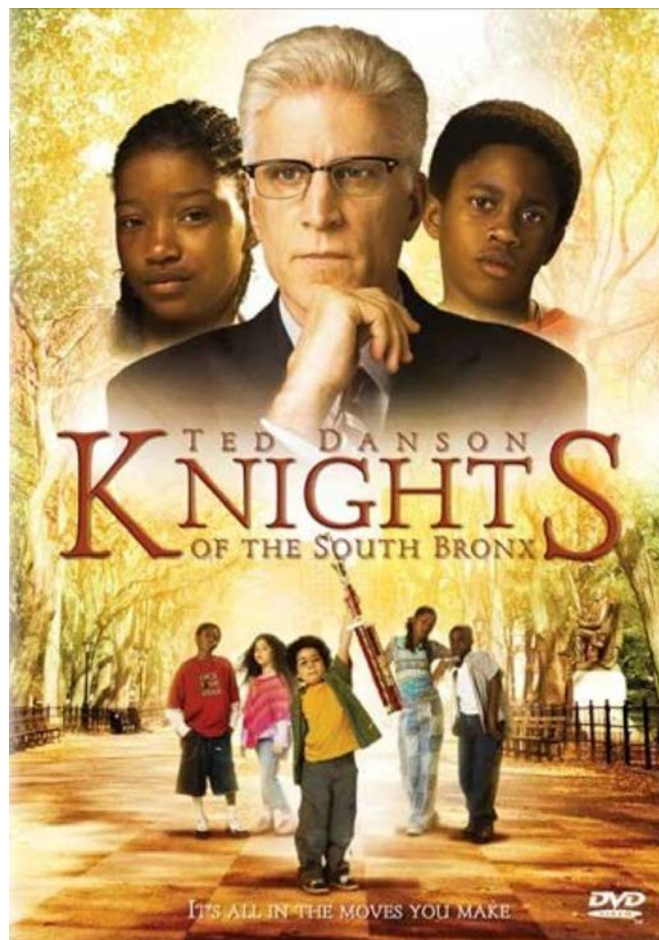
d'aquesta manera, em concerneix. La recerca de la veritat no suposa perseguir un objecte, suposa deixar-se posseir per la veritat i, fins allí on és possible, compartir el destí de tots els altres. I aquesta és sens dubte una activitat religiosa.

Pau VI arriba a dir que "el diàleg es ... un art de comunicació espiritual (...) En el diàleg... es realitza la unió de la veritat i de la caritat, de la intel·ligència i de l'amor"

Dr. Antoni Matabosch

ACABEM ELS 50 ANYS

Els escacs han estat presents en moltes pel·lícules, no només les dedicades plenament a aquest esport com “En busca de Bobby Fisher”, “La taula de Flandes” “Hijo de Caín” o “El jugador de ajedrez” sinó també en d’altres en les que tot i no formar part del moll de l’os del guió, la seva presència és significativa i plena de missatges vers els espectadors. A tall d’exemple; la partida que juguen a “2001 Odisea en el espacio”, el robot HAL 9000 i Frank Poole, el personatge al que dona vida l’actor Gary Lockwood, o a la pel·lícula de culte “El Séptimo sello” en la que es juga una partida entre la mort i el cavaller que torna de les creuades.

Aquí us vull recomanar, molt, però molt, un altre film que quasi per casualitat he tingut l’oportunitat de poder veure. No hi és als cinemes convencionals, però la podeu trobar fàcilment posant el seu nom “Los caballeros del Sur del Bronx” al cercador d’internet.

Està basada en la història real del professor David MacEnulty. És un film que posa en primera línia les qualitats dels escacs com a eina d’integració i motivació d’un col·lectiu de joves d’una escola d’un barri tant complex com el Bronx de New York. Posa de manifest que els escacs situen en nivell d’igualtat els nens de famílies acomodades amb els de famílies humils.

Als escacs no hi dona avantatge el fet de tenir un poliesportiu de gran nivell, ni un equipament de luxe, ni un material sofisticat. Als escacs, com ho demostra aquesta història, les persones que seuen a cada banda del tauler no tenen cap avantatge per raons materials, i, ni tan sols la sort pot ser “comprada”, perquè en aquest esport la sort no existeix, només l’esforç i la dedicació porten a la victòria..

No hi ha dubte que quan a un col·lectiu feble se li posa a l’abast una eina que li permet tractar de tu a tu a d’altres grups més afavorits socialment, es genera la dinàmica del “nosaltres també podem”, i aquest impuls es trasllada a d’altres aspectes de la vida d’aquestes persones i d’aquests nens per ajudar-los a progressar i no acomodar-se a la situació en que les circumstàncies els han situat.

Tant de bo, les persones que decideixen el destí de les inversions públiques en lleure i esports per joves vegin també aquesta pel·lícula, perquè s’adonin que més enllà del futbol i del bàsquet hi han més esports per ajudar a convertir els joves en “bons ciutadans”.

Actualment la fundació de David MacEnulty (a la foto) es dedica a promoure els escacs a

nens de pocs recursos econòmics, tant als Estats Units com a Sudàfrica per repetir tantes vegades com sigui possible els resultats dels seus primers alumnes de l’escola primària “Bronx Community 70”.

Joan Galceran

JAZZ A "EL CENTRE"

Ja fa més de cinc anys que dues vegades al mes, la música de jazz s'escampa pel nostre teatre. El dijous 22 de setembre de 2016 es va fer la primera "Jam session", i el dissabte 15 d'octubre del mateix any el primer concert. Des de llavors ençà, cada mes, de setembre a juny, s'han succeït aquestes vetllades que han convertit al "Centre" en un referent del jazz a Barcelona.

Però abans de continuar. Què respondríem si ens preguntessin -t'agrada el jazz?-. És com si ens preguntessin -t'agrada la pintura?-. La resposta de la majoria de les persones seria segurament -depèn de quina pintura-, a uns els agrada l'impressionisme, a d'altres l'hiperrealisme, alguns més els pintors del renaixement etc. etc. En el jazz passa el mateix, perquè sota aquesta paraula s'hi aixopluguen músiques molt diferents que en alguns casos són fruit d'evolucions del jazz clàssic i en d'altres senzillament utilitzen aquesta paraula per definir sons que no tenen res a veure amb el jazz. El jazz va néixer al sud dels Estats Units, on els esclaus afroamericans cantaven "cançons de treball" mentre collien el cotó o descansaven després de les dures jornades de feina. Eren melodies que parlaven d'enyorament del seu passat lliure i d'esperança per poder algun dia recuperar-lo. Aquelles

cançons originals, amb el pas dels anys s'anaren transformant i enriquint amb la incorporació d'instruments, i varen evolucionar fins tenir el màxim esplendor entre els anys 30 i 60 del segle passat quan les grans orquestres de jazz regnaven en el panorama musical d'Amèrica i d'Europa. Aquest jazz, al que anomenem "clàssic" arriba a tots els públics, i és el que s'escolta al "Centre". No és veritat que el jazz sigui una música que cal entendre-la, que s'hagi de ser un expert per gaudir-la, ans al contrari, aquest jazz, fa vibrar, moure't, picar de mans i gaudir-lo plenament perquè el seu ritme traspasa la pell i penetra fins el moll dels ossos dels espectadors.

No és veritat que el jazz sigui una música que cal entendre-la, que s'hagi de ser un expert per gaudir-la, ans al contrari, aquest jazz, fa vibrar, moure't, picar de mans i gaudir-lo plenament perquè el seu ritme traspasa la pell i penetra fins el moll dels ossos dels espectadors.

El jazz el "Centre" és una activitat que es fa en col·laboració amb la Fundació Catalana de Jazz Clàssic, organització sense ànim de lucre que presideix una persona rellevant del panorama musical com és Ricard Gili, fundador i director de La Locomotora Negra. Mercès a aquesta col·laboració han visitat el nostre escenari grans intèrprets, entre els que trobem el clarinetista Oriol Romaní, grans pianistes com August Tharrats i Bernat Font, espectaculars guitarristes com Biel Ballester i Albert Bello, cantants extraordinàries com Susann Sheimann, Saphie Wells i Cristina Amills, el millor violinista en actiu d'Europa, el romanès Costel Nitescu i els tres germans Gili; Ricard, Toni, i Carles, que són l'ànima de les jams.

Amb motiu dels 150 anys del "Centre" es varen programar tres concerts excepcionals: el 16 de febrer de 2019 amb La Locomotora Negra, orquestra de referència a Europa que durant 50 anys, de 1971 fins 2021 va actuar arreu del continent. El primer dia de febrer de 2020, la Sant Andreu Jazz Band amb Joan Chamorro liderant una formació de 20 joves i excel·lents músics. Va ser un luxe poder escoltar en el nostre teatre aquestes dues orquestres que cada any omplen el Palau de la Música Catalana en el marc del Festival de Jazz de Barcelona, i, entremig d'aquestes actuacions, el 25 d'abril de 2019 vàrem rebre un músic excepcional de New Orleans, Lucien Barbarin, trombonista, cantant i

animador, que va aixecar "literalment" els espectadors de les seves butaques per seguir el seu ritme trepidant. Es va quedar pendent escoltar una altre formació emblemàtica, La Vella Dixieland, i l'onze de desembre de 2021 vàrem poder gaudir-la amb el teatre ple de gom a gom.

Han estat fins avui 94 vespres que ens han permès gaudir de bona música, de bon jazz. al mateix temps que fem cultura i donem suport a la música en directe. Seguim, i, pels qui encara no heu vingut al teatre per escoltar jazz, us recomanem de fer-ho, no us en penedireu. Pep Gol, el líder de "La Vella Dixieland" va dir "la música cura"... i segurament te raó.

Joan Galceran

LA MEVA DÈRIA: EL TEATRE

El cuquet del teatre m'havia començat de molt petita. A l'escola recordo que als 6 anys ja em van triar per fer un petit paperet. Vocalitzava molt bé i se'm entenia tot. Vaig fer de Gretel al conte de Hänsel i Gretel, la parelleta que es perdia al bosc. Vaig dir poques paraules però em va agradar. Els demés nens i nenes de la classe, pobres, feien d'arbre i jo vaig considerar que el meu paper era meravellós.

Als 15 anys, el darrer any d'escola primària, vam representar "El somni d'una nit d'estiu" de Shakespeare, en alemany. Quasibé res! Un text difícil però molt bonic. Vaig fer un primer paper. Tot l'any assajant i pel juny, la festa de comiat. Un dissabte a la tarda, amb una calor i un sol que cremava. El pati plè de gom a gom. Jo sola a dalt la tribuna, fent el monòleg que dura una bona estona. Quina va ser la meva decepció quan vaig veure que alguns pares dormien. Tot un èxit.

Però això no em va desanimar. Mentre vaig dirigir el meu parvulari, tretze anys, no vaig parar de fer teatre amb els nens. Els Pastorets, les festes de Juny, de primavera, els meus alumnes sempre recitant contes i cantant. Els menuts sortien amb el coneixement de 80 cançons, en diversos idiomes. No vaig desapropiar mai la meva dedicació i admiració pel teatre.

I quan em vaig separar, llavors va ser la meva. Vaig escriure una carta al Centre Catòlic de Gràcia i al Centre Moral de Gràcia. Només em

va contestar el Centre Moral. El Carlos Pablos, que enguany encara és el president, em va respondre molt amablement. Que m'admetia amb molt de gust. I allà he estat 30 anys col·laborant amb l'elenc amb petits papers i sobretot donant lletra, que és el que a mi m'agrada. Per què?

Doncs perquè ho vaig viure de petita. El meu oncle Pere, germà de la meva mare, era l'apuntador oficial del grup de teatre de l'Ametlla. Jo hi anava sempre de molt petita. Recordo haver estat asseguda a les seves cames dintre de la guixeta de l'apuntador mentre donava lletra... M'encantava. I així va ser com me'n vaig enamorar.

Al Centre he disfrutat molt, moltíssim. Hem fet centenars d'obres. Comèdies, drames, musicals, més aviat sempre molt reeixides. Hi han hagut molt bons actors i actrius, i segueix amb escreix la incorporació de gent molt bona, que treballa molt i que sent el teatre i en gaudeix. Recordo amb enyorança el Mikado. El vam anar a fer a diversos llocs (Roquefort de Queralt). Meravellosa música i meravellós grup! I no parlem dels Sagarras. L'Hostal de la Glòria, La Rambla de les Floristes.

També vam fer musicals quan ningú en feia. Escrits i inventats per nosaltres. Plomes, música, cants, vestuari, colors..... Una passada! I què dir d'Els Pastorets! Hi he participat durant més de vint anys. He fet de tot. La mare del primer acte "El fill pròdig" de fúria, donant lletra als dimonis que cada dia eren diferents -es feia l'obra uns deu dies- i tothom hi volia sortir. El caos de vestuari i de gent, el maquillatge les corredisses pels passadissos, els camerinos a tope. El Jose maquillant a tort i a dret..... Hores meravelloses. Quin neguit.....però ho passàvem bomba.

A l'Ametlla, quan em vaig divorciar també vam formar un grup de teatre. Meravellós. Jo llavors tenia 40 anys. Vam fer "La reineta ha relliscat", jo de reineta. Un paper molt agraït. Vestuari fantàstic. La vam presentar a Grano-

llers dues vegades, una per la Festa Major al pavelló d'Esports. Feia un vent horrorós i ens va caure un tros d'escenari...una mala broma. A fora, dins un cotxe, esperava el ventríloc José Luis Moreno que llavors no el coneixia ningú. A Barcelona la vam representar al Poble Nou i al club Helena de Gràcia.

Després l'Okapi d'Ana Diosdado. Una obra preciosa que tracta de la problemàtica dels vells. La vida en una residència d'avis. Llavors erem tots quarentons. Poc ens pensàvem que la vida ens passaria tant de pressa i que aviat ho seríem nosaltres de vells. El protagonista recordo que deia: Jo sóc vell..... però no sóc UN vell. Total: vivències extraordinàries.

No em cansaré mai d'aplaudir la gent que dona suport al teatre, al teatre amateur i al teatre professional. I ara que sóc supervella..... encara estic vivint experiències meravelloses i divertides en el Grup de Teatre de la Gent Gran de l'Ametlla. Som deu persones, quatre homes i sis dones. Uns sonats! Però gaudim d'allò més! Fem de tot. Cantem, ballem, xerrem i gaudim.... que és del que es tracta! Som feliços i riem..... riem molt. Us ho aconsello!

Marta Bayo

DEL DIMONI DE L'ATZERIES A L'ATZERIES DIMONI

Al llarg de la història la figura del dimoni, representada amb diferents formes i conceptes, ha estat sempre present en la nostra societat. En relació amb el dimoni també se li han atribuït des de juguesques fins a exorcismes. Per tant, la seva figura ancestral, que defineix la línia entre el bé i el mal, ha estat atida sobretot per la religió i una part de la societat d'ordre, que ha procurat al llarg dels anys d'atemorir a la societat amb un món de tenebres, focs i dimonis per l'eternitat.

Per altra banda, des de fa segles, la figura del dimoni també representa el mal dins de la cultura popular. Dimonis a la processó de Corpus, La Patum, els Pastorets, el pessebre, les colles de diables o figures corpòries de dimonis o diferents animals, com el mascle cabró, presents a cercaviles o correfocs.

Arran de tot plegat entorn de la figura del dimoni també s'han teixit llegendes i mites com és el cas de l'Agustí Atzeries, un industrial de Gràcia propietari d'una casa a l'actual carrer de Josep Torres, número 20. Segons explica la llegenda l'any 1892 quan el senyor Atzeries es-

tava refent la seva propietat es va quedar sense diners. Un fet que el va encaminar a fer un pacte amb el dimoni, vendre-li l'ànima. Sigui com sigui, l'obra va seguir i en agraïment hi va fer pintar a la façana unes figures de dimonis, així com afegint-hi també uns medallons al·legòrics. Amb el temps la casa es va conèixer popularment amb el mal nom de "La Casa del Dimoni".

Arribats al segle XXI, pares i mares de la colla infantil de diables dels Malsons de la Vella de Gràcia, que veien que la seva mainada anava arribant a la majoria d'edat i que per tant ja no calia tenir cura d'ells, van començar a plantejar-se, l'any 2013, la possibilitat de crear una colla sènior dins de la vella de Gràcia que tirés endavant amb una nova figura festiva de foc. De les diferents reunions que es van anar fent, finalment va agafar forma la que girava entorn de l'Agustí Atzeries, si bé del personatge no es coneixen imatges gràfiques, sí, en canvi, els medallons de la façana que representa la figura del dimoni, si que eren exportables per crear una nova figura de l'imaginari festiu gracienc.

Finalment el 15 d'agost de 2016, durant el matí de Festa Major la secció sènior de la Vella de Gràcia presentava en societat l'Atzeries, la bèstia de foc de La Vella de Gràcia. Un nou element festiu sorgit del mite, de la llegenda popular sobre el dimoni, també un pretext per donar forma als sèniors de la vella, però com passa a tot arreu, a aquesta nova secció de la Vella també s'hi han incorporat festeres i festers més joves.

A tall de conclusió, l'Atzeries ha convertit el mite en realitat i gràcies a aquesta conversió, un dimoni es passeja per Gràcia.

Josep Maria Contel

Taller d'Història de Gràcia Centre d'Estudis

LA MAR

Aquesta poesia la vaig presentar el 2020 al Centre Cívic la Sedeta, al Concurs anual de textos en prosa i poesia que feien cada any. Degut a la Pandèmia es va anul·lar fins aquest any l'entrega de premis. Enguany em van trucar el mes de febrer per dir-me si volia participar-hi i vaig dir que sí. El que no m'esperava és que a finals de març em truquessin per dir-me que havia guanyat un dels premis de poesia en català. I així va ser: el dia 25 d'Abril em van entregar una placa molt bonica i una rosa de Sant Jordi. M'agradaria que llegíssiu el poema La Mar, a veure si us agrada.

M'agrada la llum del mar
La seva calma m'encisa
El respir esdevé clar
I la flaire em manté viva.

Una tarda vora el port
Embolcallada d'arena
Sentiré el soroll somort
De l'onada que escumeja.

Vaig remembrant clarament
El discórrer de les barques.
Les fortes ratxes de vent
I els bells xiulets d'ocellades.

Voldria volar pel cel
Sobre les ones gemades
Acaronada pel sol
Que m'emmiralla les galtes.

Aquesta hora gloriosa
Quan em revolta l'esperit,
Fa que em senti ben confosa
I em bategui fort el pit.

Mar i cel, escuma i vents
Quines sensacions més grates
Que embriaguen els sentits
Dalt del cel, ran de les barques.

Que la calma de la mar,
És tan vera i és tan viva
Que no hi ha res més al món
Que la faci més divina

Marta Bayo

Fragment del Petit Princep

La gent gran volen xifres. Quan els parles d'un nou amic, mai no us pregunten res del que és essencial. Mai no us diuen: "Quin so de veu té? Quins jocs li agraden? Que potser fa col·lecció de papallones?" "El que us pregunten és: Quants anys té? Quant pesa? Quant guanya el seu pare?" "Solament així creuen tenir-ne una idea. Si dieu a la gent gran: "He vist una casa molt bonica de maons de color rosa, amb geranis a les finestres i coloms al terra..." , no acaben d'imaginar-se com és aquesta casa... Cal que els digueu: He vist una casa que val tant. Llavors diuen: Que bonica és.

Antoine de Saint-Exupéry

Adriana Vidal

Aquella pedra que m'agradava
El mar poc a poc l'ha anat canviant,
Es la mateixa pedra, però no es igual.

Adriana Vidal

RACÓ POÈTIC

LLETANIA de la SOLTERONA

Oïu, Senyor la preguera
D'aquesta pobre soltera
Que es voldria emmaridar
i no sap si mai podrà.

Solucioneu el meu cas,
Oh! Miracler Sant Pancraç.
Ensenyeu-me Sant Antoni,
El camí del matrimoni.

Mes si pot ser, Sant Ambrós,
Que no sigui massa gros.
Jo el voldria Santa Clara,
Sense pigues a la cara.

El somnio, Sant Climent,
Tot amable i escaient.
Radiant de simpatia
L'entreveig, Santa Sofia.

Oh màrtir Sant Fructuós,
Si us ve bé, que sigui ros.
Benaurat Joan Baptista,
Que no sigui curt de vista.

I si us escau Sant Tomàs,
Que no sigui llarg de nas.
Amb tot, Santa Rosalia
Si fos xato, no em plauria.

Jo voldria Sant Benet,
Trobar un home fet i dret.
Doneu-me'l Santa Madrona
Que tingui la bossa bona.

Està en vos Sant Bartomeu
Que pugui caçar un hereu.
Així, Santa Caterina,
Viuré com una Regina.

Tindrè minyona i criat
Nobilíssim Sant Cugat.
Així desitjo que es faci
Insigne Sant Bonifaci.

Oh savi Sant Agustí
Que només m'estimi a mi.
Que ja mai li faci nosa
Intercediu Santa Rosa.

Que no em deixi un sol instant.
Oh! Tindríssim Sant Joan
Dirigiu-me Evangelistes
Quan comenci a prendre vistes.

Sant Mateu, Sant Marc, Sant Lluç
Que no sigui massa ruc.
En cas de que ho fos massa
Li donaria carbassa.

Si fos molt savi tampoc
M'agradaria Sant Roc.
Adreceu-me Santa Elena
Un xicot de bona mena.

Feu. Oh! Sant Sebastià,
Que jo el pugui governar.
Atorgueu-me, Sant Esteve
Que sempre vingui a la meva.

I així em faci ben feliç
Magnànim Dionís.
Querubins, Sants I Santes
Oïu les meves complantes.

Feu lluminós mon destí
Feu que pugui dir que si.
Que em complagui nit i dia
El company que m'escollia

Perquè amb l'amor al costat
La mort és felicitat.
I es troben dolces les penes
Quan amb ell les anomenes.

I el món es torna petit
Caminant a l'infinit.....
....en ésser allà, a l'altra banda
Cantarem una corranda...Aleluia!

La corranda del casat
Per tota l'eternitat.
I ens riurem de les solteres
Que no saben les dreceres.
Que porten al casament
Per tots nosaltres, amen...Amen!

SOCIETAT

Lamentem comunicar-vos la defunció de:

JOSEP BAIRAGUET ESCODA: germà de la sòcia Maria Bairaguet Escoda

RAMONA CAMATS CAELLES: àvia del soci David Mallol Rubies i besàvia del soci Pau Mallol Mejias.

JOAN OLIVA BACHERO: pare del soci Francesc Oliva, sogra de la sòcia Iolanda Fontanillas, i avi de la sòcia Carlota Oliva Fontanillas i del soci Arnau Oliva Fontanillas .

EJOSÉ MARIA ATANCE ROJO: espòs de la sòcia Núria Camps Sala.

El nostre més sincer condol a tots els familiars.

**MAL
PA
SO**

**ANTOJITOS
MEXI
CANOS**

C/ Girona, 59
08009 Barcelona
934 61 30 60

Restaurante

Desde 1974

Il Commendatore®

C/ COMTE D'URGELL, 2477
08036 BARCELONA
TELF. 93 322 55 53

www.ilcommendatore.com

FORN DE PA

Pastisseria

Santa Clara

Pa artesanal
Dietètic
Regim
Clabatta
Fibres
Pans especials

Reposteria i degustació
Artesans des de 1951
Travessera de Gràcia, 210
Tlf. 93 213 51 63 Mov. 652 866 900
08012 Barcelona

Pastisseria
Reposteria
Pizzes variades
Canapès
Pastes de te
Figures de pa

L'independent
de Gràcia

Fes-te'n soci!

www.independent.cat

dbcoop Solucions
scl gràfiques

c. Sant Lluís 11 local1 08012 Vila de Gràcia
Tel. 93 242 01 99 db@dbcoop.cat
www.dbcoop.cat

Restaurante

Desde 1972

la mamma®

C. VILLARROEL, 247
08036 BARCELONA
TEL. 93 430 00 58

www.lamamma.es

Annabel

Floristeria

Obert:

De Dilluns a Dissabte,
de 9 a 21 h.

Diumenges i Festius,
de 10 a 15 h.

C/Gran de Gràcia, 123
Tel. 93 215 34 50
Fax 93 217 72 30

c/ Astòries, 13
Tel. 93 237 09 40

**ENTITATS
amb**

Càritas
Diocesana de
Barcelona

Creu de Sant
Jordi 1994

FEDERACIÓ DE GRUPS
AMATEURS DE TEATRE
DE CATALUNYA

**Generalitat
de Catalunya**

Col·lectiu d'entitats
culturals històriques
de Gràcia

**Ajuntament de
Barcelona**

**Federació d'Ateneus
de Catalunya**

Associacionisme Cultural Català

**Diputació
Barcelona**

Cens d'entitats de foment
de la llengua catalana
de la Generalitat de Catalunya

Medalla d'Or de la Ciutat
al Mèrit Cívic

Centre Moral i Instructiu de Gràcia

Adreça: Ros de Olano, 9 08012 Barcelona Telèfon: 93 218 19 64
email: elcentre@elcentregracia.cat Facebook: [@elcentregracia.cat](https://www.facebook.com/elcentregracia.cat)
Twitter: [@elcentregracia](https://twitter.com/elcentregracia)